Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26007
Copyright: Admont, Benediktinerstift

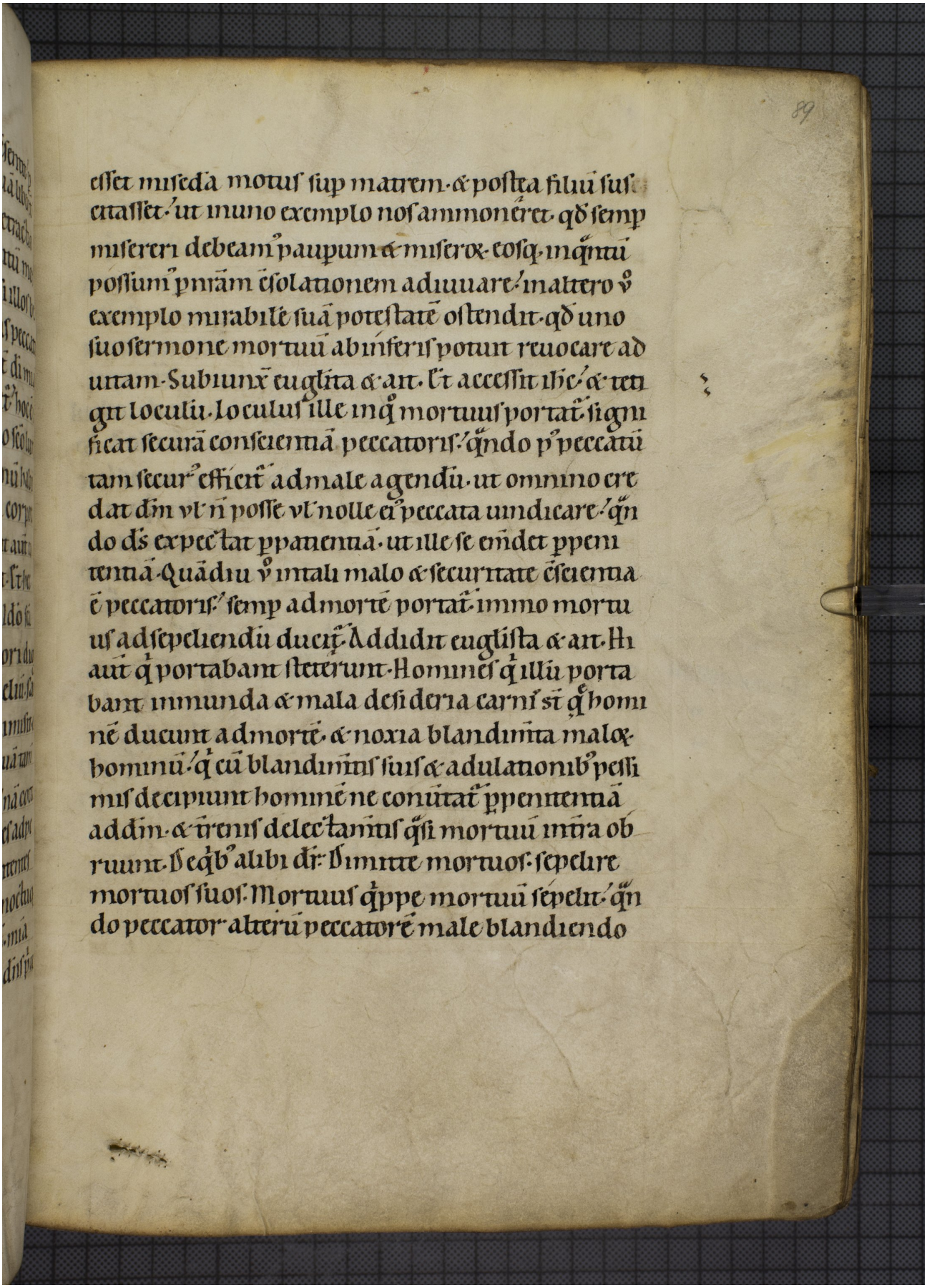

esset miseda motus sup matrem. & postea filiu sus
citasset. ut in uno exemplo nos ammoneret. qd semp
misereri debeam pauperum & miserorum cosq. inq̃ntu
possum pnrãm ẽsolationem adiuuare. in altero v
exemplo mirabile sua potestate ostendit. qd uno
suo sermone mortuu ab inferis potuit reuocare ad
uitam. Subiunx euglista & ait. Et accessit ibi. & tetigit loculu. loculus ille inq̃ mortuus portat signi
ficat secura conscientia peccatoris. q̃ndo p peccatu
tam secur efficit ad male agendu. ut omnino cre
dat dm vel ñ posse vel nolle ei peccata uindicare. q̃n
do ds expectat ppanitentia. ut ille se emendet ppeni
tentia. Quãdiu v in tali malo & securitate ẽsi entia
ẽ peccatoris. semp ad morte portat. immo mortu
us ad sepeliendu ducit. Addidit euglista & ait. Hi
aut q portabant steterunt. Homines q illu porta
bant immunda & mala desideria carnis si q homi
ne ducunt ad morte. & noxia blandimenta malo
hominu. q cu blandimentis suis & adulationib pessi
mis decipiunt hominẽ ne conuertat ppenitentia
addin. & tenuis delectantur q si mortuu in fra ob
ruunt. Sed q alibi dr. Sinite mortuos sepelire
mortuos suos. Mortuus q ppe mortuu sepelit. q̃n
do peccator alteru peccatore male blandiendo